

Pri večkratnem oznanilu
se cena primerno znižuje.

XIV. letnik.

769

celi vasi človeka, ki bi znal in hotel ure naviti? Že, pa župnik ne pusti, češ, naj se jezijo farani, zakaj pa niso privolili organistu še 200 K poleg bernje, prostega stanovanja in še drugih dohodkov. — Gospod župnik, zakaj ste pa odpravili prejšnjega organista Štefana Kolar, ki je bil tukajšnji domačin, trezen človek, ki je opravljal zvesto svojo službo, kakor nobeden prej in tudi za njim ne bo nihče bolje. Cerkev je bila snažna, kakor mora biti hiša božja, orgljanje in petje je bilo brez graje. Vse je bilo v najlepšem redu. Skrbel je tudi za svojega onemoglega očeta, da je bil lep vzgled vsem sinovom. Vsem se je ta čin dopadel, tako da mu je občinstvo v to svrhu poklonilo na leto 200 K. Pa ni jih dobil, moral je prej oditi, ker je imel to napako, da je bil miren in ni hotel za župnika agitirati pri volitvah in drugih prilikah. — Župnik je mislil, da bo teh 200 K dobil tudi Štefetu naslednik. Kaj šel Saj mu jih ni treba. Saj vemo, koliko je dobil bernje. Zakaj pa jo je prodal? Ponoči so vozili mošt in žito proč, ponoči, da bi nihče ne videl, koliko je nabral. Ni zapustil Loč radi pomanjkanja, ampak zato, ker so mu bila že tla prevročja. Marsikateri gleda z milim pogledom za njim, tudi župnik . . . 150 K! Seveda, vino je drago, golaž pa dober! . . . Ponudili so se že trije drugi organisti, pa župnik ne nastavi prej nobenega, dokler se tudi temu ne privoli najmanj 200 K razun dosedanjih dohodkov, kakor: bernje, brezplačno stanovanje, plačila za pogrebe, poroke, maše itd. To je izrekel ono nedeljo na prižnici in še pristavil, da tistega ne sprejme on, katerega bi izvolil konkurenčni odbor. Saj vemo, zakaj! — Dobro! Gospod župnik, Vi ne potrebujete mežnarja in organista? Mi tudi ne! Mislite, da Vam bomo klečeplazili? Kaj šel Saj vemo, kedo ste Vi! Središčani so nam že pravili, predno smo Vas poznali, da dobimo za župnika — Kozeljca. . . Pazite, da se Vam v Ločah ne zgodi to, kar Vam je bilo namenjeno že v Središču, pa ste pravočasno odtegnili pete. Z nami tudi ne boste pometalili!!!

Polenjak. Dragi „Štajerc“, našemu g. Poplatniku se pa dolgo zdi, da od tebe nobenega pozdrava ni; zato te pa vsako nedeljo na prižnici v misli ima; pravi da si „preslab“ in nas nagovarja, da bi dali kaj ne njemu, tisto pa na „ofer“, za „močne“ časnike, to je „Straža“ in „Slov. gospodar.“ Sestavil je že dva dopisa, enega „Straži“, drugega „Sl. slepari“, pardon „gospodari“, katerega je kaplanček Meško milostivo prepsal. V „Gospodarju“ piše, kako hitro napreduje stavba farovža in gospodarkega poslopja. Kdo pa je ta kaplanček? To je tisti kaplanček, kateri si je nekaj kot vodja romarjev na Bistrico gonil ljubico seboj, katerega mu je tudi pozneje povila. To je tisti kaplanček, kateri svoje bolne matere v zadnji hiši tri mesece ni videl, in bi morala sirota od gladi umreti, ako bi ne imela dobrih usmiljenih sosedov. To je tisti kaplanček, katerega žena je rekla, da raje oslepi, kakor da bi njegovo mater vidla, in ta želja se ji je od Boga ustrepla. To je tisti kaplanček, ki ima nadzorstvo pri denarjih, če katere baba kaj cerkvi sporoči. On takoj ta denar zabeleži na svoje posestvo. To je tisti kaplanček, kateri je že toliko denarja nabral za novi farovž, da mu že v grlo sili; in se je bati, da ga denar ne zaduši. To je tisti kaplanček, kateri ima tako veliko zalogo v Polenski posojilnici, da ga je že poso-

silnica opominjala, ako noče obresti dvigniti od dve leti, mu mora vlogo odpovedati — saplot, to je pa prevzetnost! Tudi g. Poplatnik dela dobre kšefte pri farovžu. Palirja stavbe in vse tesarje ima pri sebi na stanovanju in na košti, da on obidi tiste krajcarje, katere bi v gostilnah potrosili. Dolgo smo že opazovali v pridigah, da ne more nobenega krčmarja trpeti; zdaj ga pa vidite lisjaka, da on hoče vsak krajcar pokreti. Dalje prihodnjč.

Iz St. Lenarta pri Brežicah. Ko sem se večeraj slučajno mudil na brežiškem kolodvoru, sem opazil pri vlaku popoldne par „sokolov“, ki so pričakovali svoje „brate“. A v njih veliko žalost jih je prišlo iz cellega Posavja samo 5. . . Ker je pa bilo zelo slabo vreme, nisem šel v mesto, nego sem obiskal ondote gostilne. Povsod je bilo precej živahno. Najbolj me je zanimal neki skakač iz St. Lenarta, ki je (kakor sem čul) znani klerikalec, pri katerem se slive lupijo. Da se malo razvedri, je povabil slivrice v gostilno g. župana in jim je plačal en sodček pive, da se je lažje kraj njih vrtil, kajti temu klerikalnemu petelinu zelo dišijo lepe „gorcijanke“. A imel je, kakor sem opazil, veliko smolo. Dekleta niso nič marale njegove družbe in so mu pokazale hrbet, ter odšle ena za drugo v sosedno gostilno, kar je pa tega skakavčka zelo razjezilo, ker po njegovem principu ne bi smel nihče drugi nič zaslužiti, kakor le taisti, ki se njemu dopade. Jaz bi pa svetoval temu „čuku“, naj se drži rajši svoje žene, da ne bo doma žalostna, medtem ko on lazi za drugimi dekletami in jim komandira. Če ima pa res preveč denarja, pa naj plača sv. mašo na čast sv. Duhu, da mu malo razvedri um in dá pravo pamet.

Novice.

Železniška nesreča. V Budimpešti trčil je cestni omnibus z železniškim vagonom. Tri osebe so bile takoj mrtve, 5 težko in 15 pa lahko ranjenih. Od težko ranjenih je tudi že ena oseba umrla. Tudi konji omnibusa so bili ubiti. Železniška čuvaja, ki nista šranje zaprla, so odpeljali v zapor.

Grozna nezgoda. V Mehiki so ustaši spustili neki vlak z dinamitom v zrak. Pri temu je bilo 40 vladinih vojakov in 10 potnikov ubitih.

Iz Spodnje-Štajerskega.

G. sodnik dr. Stuhec v Ptuj ima po našem mnenju prav čudne nazore o nalogah sodnikovih. Njegovo protokoliranje izpovedb je semtertja tako pomanjkljivo, da ne rečemo nemarno, kakor bi to od sodnika sploh ne bilo pričakovati. Protokol menda ni le nekaj v lepih besedah podani izvleček izpovedb, marveč mora obsegati v prvi vrsti najmarkantnejše, najznačilnejše izjave. Dr. Stuhcevo ravnanje napravi na lajika vtis, kakor da bi žena naprej, pred začetkom razprave nosil obsodbo v žepu. Pravico pa malajso obvezanami očmi. . . Pa za danes še nekaj: Dr. Stuhec ima to grdo navado, da na gotove (le na gotove!) priče vpije in kriči kot cigan na hrome ga konja. To pa ne gré! Saj menda nismo več v tistih časih, ko je bil sodnik obenem krvnik. S kričanjem na priče le zmoti in iz koncepta spravlja; to pa menda vendar ni namen dr. Stuhca. . . Upamo torej, da ti naši prijazni migljaji ne bodejo prezrti od g. dra. Stuhca, kajti drugače bi morali vzgojevalno delo z bolj energično metodo nadaljevati. Sapienti sat!

„Maščevanje.“ Znano prvaško omizje v gostilni Mahorič „pri srbskem Petru“ se hudo togoti, ker je „Štajerc“ par gospodov te klike za ušesa prijel. Ko so bili komi Kreft, uradnik Haladea in učitelj Šerona zadnjič oproščeni, napravilo se je seveda „pri srbskem Petru“ veliko slavnost, veliko „praznovanje zmage“. Slavnostni govornik je bil g. dr. Brunčko, ki je tako lepo govoril, da se je vse jokalo. In v svetem navdušenju sta dr. Fermevc ter dr. Gosak ravno ob polnoči izjavila, da iz „maščevanja“ proti „hudobnemu Štajercu“ darujeta v pionirskem procesu zaslužene krone za „Dramatično draščvo“. . . No, to „maščevanje“ nas pa res ne boli! Samo nekaj priporočamo: slovenski advokati naj se enkrat tako „maščujejo“, da šenkajo svoje mastne ekpenzarje tudi tistim v bogim slovenskim kmetom, katerim se tako brezobzirno kožo čez ušesa vleče. . . Potem bi vsaj verovali, da njih „navdušenje“ ni samo plehnata reklama, ki se jo vlačijo po predalih ljubljanskega „Slovenskega naroda“. . .

Učenci učitelja Šerona posnemajo že manire svojega vzgojevalca. Evo slučaj: Pred kratkim se peljata dva gospoda v okolici Ptuja. Kar nakrat se ju prične kamenovati. Debelo kamenje leti okoli njunih glav. Eden gospodov skoči iz voza in posreči se mu v koruzi zasa-

čiti nekega smrkolina, ki je kamenje metel. Povprašan, kdo da je, povedal je pokvarjen deček, da se piše Ignac Popošek, da je doma iz Podvine in da hodi — k učitelju Šeronu v šolo. . . Vidite, Vi pane Šerona, tu bi bilo polje za Vaše delo! Namesto da bi se ponoči s pijonirji po cestah pretepavali, učite nj svoje šolarje, kako naj se obnašajo!

Celjski „sokol“ se zopet grozno razburja. Zgodilo se jim sicer ni ničesar, ali razburjenje se pa le. Zadnjič enkrat prišli so namreč pijani od neke veselice. Komaj so stopili iz kolodrskega poslopja na celjski tlak, ko so pričeli v s tuljenjem in kričanjem domače prebivalstvo izzivati. Navzlic temu pobalinskemu obnašanju se rdečesarajčnikom ni ničesar zgodilo. Ali zdaj pa vpijeje in psujejo zlasti celjsko policijo. Nes policija je pač eno napako napravila: Pozabili je te mlečozobne hujskače aretirati in čez noč zapreti, da bi se streznili. To bi bilo najboljšo sredstvo. „Narodnjaki“ naj le pomislijo, kaj bi se nemškim „turnerjem“ zgodilo, ako bi n v „beli“ Ljubljani na podoben način rogozili! Smešno je torej celjsko „razburjenje“, ki delajo z umetnimi sredstvi v „narodnem domu“ Slovensko ljudstvo od tega „razburjenja“ pravič ne ve, kajti to slovensko ljudstvo istotako ne mara za „sokole“. . . Najsmušnejšo vlogo v vsem tem „razburjenju“ pa igra dr. Kerkovec in Rebek. Politični don Kišot dr. Kukovec je res že prava karikatura v naši javnosti in nam se ne zdi čudno, da napreduje klerikalizem, ko ima „narodna stranka“ takle klavrne vodje. Prismukani Rebek pa misli, da bode s svojim nepostavnim kričanjem po bogu kotu res komu kaj škodoval in sebi novih deljemalcev pridobil. Da se le ne prismodi prstor

81. rojstni dan je praznoval okrožni dekan č. g. Pinteritsch v Radgoni. Čestitami vrlemu duhovniku prav prisrčno!

V Ormožu vršijo se občinske volitve za novihodnji teden i. s. voli: 3. razred v četrtek dne 2. oktobra, 2. razred dne 3. oktobra od 10. do 12. ure dopoldne, 1. razred pa istega dne poldne od 2. do 3. ure. Vsak razred voli takodbornikov in 3 nadomestnike.

Iz Konjic se nam piše: Kér pade letos dr. sv. Mihaela na ponedeljek, se vrši letni živinski sejem šele dne 6. oktobra 1913, na kar se vse interesente opozarja. Torej, kakor znano, eden največjih letnih živinskih sejmov na spodnjem Štajerskem. Pa čakovati je torej, da se jako veliko živinoprižene.

Neposredni davki. Tekom IV. četrtletja 1913 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačni v naslednjih obrokih: I. Zemljiški, hišnorazredni in hišno-najemninski davek ter 5-odstotni davek od najemnine od poslopij, ki so prosta hišno-najemninskega daveka in sicer: 10. mesečni obrok dne 31. oktobra 1913. 11. mesečni obrok dne 30. novembra 1913. 12. mesečni obrok dne 31. decembra 1913. II. Občna pridobnina in pridobnina podprizvanih javnemu dajanju računov: VI. četletni obrok dne 1. oktobra 1913. III. Rentna in osebna dohodnina, v kolikor se ti davki pobirajo na račun državne blagajnice potom bitka po osebah oziroma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prijemke in sicer: polnletni obrok dne 1. decembra 1913. Ako navedeni davki oziroma pripadle deželne dolžnosti ne vplačajo najkasneje 14 dni po preteku zgoraj omenjenih plačilnih rokov, tedaj morajo se plačati tudi zamudne obresti in sicer: samo od državnih davkov, ampak v zmislu stavbe z dne 15. januarja 1904. 1. dež. zak. 17. tudi od deželnih doklad, če skupna letna dolžnost na dotičnem državnem davku presega znesek 100 K; zamudne obresti znašajo vsakih 100 K dotične dolžnosti in za vsak mužen dan 1/3 v in se morajo izračunati te davki vred plačati od dne, ki sledi zgornjim dolžnostim. Ako se davčna dolžnost ne vplača 4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirja ista s pripadnimi dokladi in z doteklimi mudnimi obrestmi vred potom predpisanega prisilnega postopanja.

Težka nezgoda. Pri delu na kolodvoru Celju stisnili so vagoni železničarja Antona Kocbeck in ga smrtnonevarno ranili.

Danes rdeč — jutri mrtev!

se bi lahko opravičeno trdilo z ozirom na stotero sredstev, ki se jih danes v časopisih naznanja, da jutri zopet iz pozorišča izginejo.

Tu ne pomaga nobena reklama

ko sredstvo samo ne drži, kar naznanihlo obljublja. Nasprotno pa opozarjamo tukaj kratko, ponižno in brez vsake reklame na dva sredstva, ki sta se že od zadnjega stoletja sem kot popolnoma zanesljiva izkazala in sicer: 1. izborni Fellerjev zeliščni fluid z znanko „Elzafluid“, kateri — kakor smo se sami prepričali — odpravi bolečine, ozdravi, osveži, okrepča muskuljne in kite, vpliva vživljuje in poveča opornost, prepreči mnogo revmatičnih in lahkih boleznih, ki se jih dobi vsled prepriha ali prehlajenja. 12 malih ali 6 dvojnih ali 2 specialnih steklenic franko 5 kron. 2. Vam hočemo povedati, da tisočero ljudi proti pomanjkanju apetita, pečenju (sodbrennen), težji v želodcu, nagonu k pluvanju, slabostim, kovcanju, napenjanju in proti vsakemu motenju prebave s posebnim uspehom rabi Fellerjeve odvajalne Rabarbarakroglice z znanko „Elza-kroglice“, 6 škatljic 4 krone franko. In vedno zopet čujemo reči:

Ničesar ne gré čez dobroto

obeh Fellerjevih preparatov z znankoma „Elzafluid“ in „Elza-kroglice“, ali pazi naj se pred posnemanji in naroči naj se ju pristno s tem, da se natančno naslovi na: E. V. FELLER, Iekarnar v Stubici, Elsaplatz št. 241 (Hrvaško).